

ΑΡΙΣΤΟ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Έν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ
 ἔτησία δραχ. 12, ἑξαμηνία δραχ. 7.
 Διὰ τὰ δημόσια καταστήματα » 20.
 Έν ταῖς Ἐπαρχίαις,
 ἔτησία δραχ. 14, ἑξαμηνία δραχ. 8.
 Έν τῷ Ἐξωτερικῷ,
 ἔτησία φράγ. 16 ἑξαμηνία φράγ. 9.

ΦΑΝΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Δι' ἕκαστον στίχον διατριβῶν λε. 50.
 Δικαστικῶν κατασχέσεων » 8.
 Αἱ ἀποδείξεις ὑπογράφονται παρὰ μό-
 νον τοῦ Παν. Π. Πηγαδιώτου. Αἱ ἐπι-
 στολαὶ ἀπευθύνονται εἰς αὐτόν. Ἡ δὲ
 συνδρομὴ εἶνε ὑποχρεωτικὴ δι' ἕν ἔτος
 καὶ προπληθρόνεται εἰς Ἀθήνας.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΕΤΑΡΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

Φίλτατε « Ἀριστόφανες ».

Πῶς πᾶν ἀράπη τὰ παιδιὰ σου ; — Ὅσο
 πᾶνε καὶ μαυρίζουν. Ἀπαράλλακτα, ἀν ἐρω-
 τήση τις — Πῶς πᾶν τὰ πράγματα τῆς Ἑλ-
 λάδος ; θὰ λάβῃ ὡς ἀπάντησιν — Ὅσο πᾶ-
 νε καὶ χειρότερα. Εἶχε λοιπὸν δίκαιον γάλ-
 λος τις κωμικὸς ἐμπαίζων ποτὲ τὴν Ἑλ-
 λάδα, μόλις ἀναστάσαν νὰ λέγῃ

Πολιτικῶς ἀν μ' ἐρωτᾷς, Ἑλλάς νὰ μὴ
 ὑπάρξῃ !
 Ὄρησκευτικῶς δὲ ἀφευκτα ἴς τὰ βῆθη ἄς
 βουλιᾶξῃ.

Μὰ τὸν Θεὸν, ἀλήθεια ἀναντίρρητος· ἀν
 ἐξετάσωμεν καλῶς τὴν πολιτικὴν μας ἀ-
 θλιότητα, ἀπὸ τῆς ὑπουργείας τοῦ Ἀλθα-
 νοῦ μέχρι τῆς σήμερον, αἱ ! πρέπει νὰ ἡ-
 μεθα παρὰ πολὺ ψωραλέα ἀγλαίσματα ὅ-
 πως μὴ συναισθανώμεθα τὸν ῥύπον, καὶ τὴν
 πολιτικὴν λέπραν ἣτις μᾶς καταμαστίζει
 ἀπὸ τῶν ἐξευγενιζομένων λούστρων μέχρι
 τῶν χρηστῶν καὶ κοσμοπολιτῶν Φαναριω-
 τῶν. Διὰ τὴν κατάστασιν τῆς ὀρησκείας τί
 νὰ εἰπώμεν ; Αἱ τὸ δικαστήριον κοσμοῦσαι

ἀρχιερατικαὶ μίτραι εἰσὶ ἀρκοῦσα ἐνδείξεις
 ποῦ καταντήσαμεν. Ἐνθυμοῦμαι, ὅταν ἤμην
 παιδάριον γυμνόπουν καὶ ξεβράκωτον, ὅπως
 αἱ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ ἀπόστολοι
 φαινομηρίδες, ἐνθυμοῦμαι τότε κοινὴν τινα
 παροιμίαν ἀνὰ τὰ χεῖλη πάντωνφερομένην,
 ὅπως οἱ στηλιταὶ πρό τινων μόλις μηνῶν,
 ἔναυλος, λέγω, ἤχεϊ ἀκόμη εἰς τὰ ὠτά μου,
 ὡς αἱ ὕβρεις τῆς « Ἐφημερίδος » καὶ τοῦ
 « Λαοῦ », ἣ τότε δημῶδης παροιμία, — Κα-
 ταντήσαμεν χειρότερα καὶ ἀπὸ
 τῆν Ἑλλάδα. Ἀλλὰ σήμερον τί νὰ εἰ-
 πώμεν, ὅπως κατάδηλον ποιήσωμεν τὴν ἐ-
 λλεινότητά μας ; Νὰ εἰπώμεν καταντήσαμεν
 χειρότεροι καὶ ἀπὸ τὸν Κορομηλᾶ ; Μὰ τὸ
 Β'. Νεκροταφεῖον καὶ τὰ ραπίσματα τοῦ
 κ. Κουπιτώρη, δὲν ἀρκεῖ, μ' ὄλον ὅτι ἀδύ-
 νατον νὰ εὐρωμεν χειρότεραν παρομοίωσιν
 τῆς οἰκτρότητός μας.

Ἄφυσέ μας παρακαλῶ, « Ἀριστόφανες »,
 νὰ ξεθυμάνωμεν ὀλίγον διότι καταντήσα-
 μεν ἐξωλέστατοι καὶ προκλέστατοι. Τρεῖς
 μῆνας ἀγωνίζομαι ὅπως διωρισθῶ παρὰ
 τοῦ παρόντος ὑπουργείου, καὶ ἐμπαίζομαι

καὶ φενακίζομαι μὲ τὸ σήμερον καὶ τὸ αὔ-
 ριον, καὶ οὐδὲν κατορθῶ, καὶ καθ' ἑκάστην
 βλέπω τὰς ἐλπίδας μου ὡς ξύλα καὶ ναυά-
 για κατασκορπιζομένας. Εἶνε κατάστασις,
 παρακαλῶ, αὕτη ; Εἰπέ μου, κηρύσσεται τις
 ἀντιπολιτευόμενος, ἐκδίδει σατυρικὴν ἐφη-
 μερίδα καὶ ἀρχίζει τὸν κατὰ τοῦ ὑπουργείου
 Φιλιππικόν ; Ναὶ ἢ ὄχι ; Ἰδοὺ ποῦ περιῆλθον
 τὰ πράγματα τῆς Πατρίδος, ἄνθρωπος σὺν
 κ' ἐμένα ποῦ ἔπρεπε τοῦλάχιστον νὰ ἦνε
 πρόεδρος τοῦ εἰδικοῦ Δικαστηρίου, νὰ κα-
 τατρίβῃ τὰς ὥρας ἀνευ ὑπηρεσίας εἰς τὰ
 καφενεῖα, εἰς τοὺς περιπάτους, εἰς τὰς πλα-
 τείας, ἀνευ θέσεώς τινος, ἀνευ ρουσφετίου,
 ἀνευ τέλος βοηθητικοῦ τινος ἐντάλματος.
 Εἶνε κατάστασις αὕτη ; Οὕτως ἐννοεῖ τὸ ἐνε-
 στῶς ὑπουργεῖον νὰ βελτιώσῃ τὴν κατάστα-
 σιν τῆς Πατρίδος καὶ νὰ ὠθήσῃ αὐτὴν εἰς
 πρόοδον ἀληθῆ ; Δὲν ὑπάγωμεν κατὰ διαβό-
 λου, λέγω, καλλίτερον !

Πῶς νὰ μὴ ἀπελπισθῇ τις ἀπὸ τὴν κοι-
 νωνίαν αὕτην, καὶ ἰδίως ἀπὸ τὰς ῥοδοπα-
 ρεῖους μας, πῶς νὰ μὴ ἀπελπισθῶ, ἐνῶ δὲν
 εἶμαι οὔτε στραβός, οὔτε χωλός, οὔτε καμ-

Κ Η Π Ο Σ

Η ΦΑΛΑΓΕ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

Ἐπειδὴ τὸ καλοκαῖρι ἡ Ἑλλάδα χωρὶς ἄλλο
 Μὲ τοὺς Ἀραβας καὶ Τούρκους θάχῃ πόλεμο μεγάλο,
 Κ' ἡ Κυβέρνησις τοῦ κράτους θὰ ἐνώσῃ τὴν Ἀθήνα
 Μὲ τὸν Πειραιᾶ μὲ τείχη φοβερά, καὶ εἰς τὴν Κίνα
 Θεὸ νὰ παραγγείλῃ ἕνα ἀθεόρατο βαπόρι,
 Ποῦ νὰ τρέχῃ χίλια μίλια κάθε ὥρα δίχως πῶρη.

Ἐπειδὴ τὸ Μαυροβούνι, κ' ἡ πτωχὴ Μακεδονία
 Μ' ὄλα τὰ περίχωρά της κ' ἡ μεγάλη Θεσσαλία,
 Καὶ ἡ Ἡπειρος, κ' ἡ Σάμος, καὶ ἡ Χίος καὶ ἡ Κρήτη
 Καὶ τὰ ἄλλα μέρη ὄλα θὰ σηκώσουνε τὴν μύτην,
 Καὶ οἱ ἄνδρες κ' ἡ γυναῖκες καὶ παιδιὰ καὶ γέροι, ὄλοι
 Θεὸ νὰ πάρουν τὸ τουφέκι καὶ θὰ ἔμπουν μέσ' ἴς τὴν Πόλι.

Ἐπειδὴ ἐσχηματίσθη εἰς ἐτούτον τὸν Αἰῶνα
 Καὶ τῶν φοιτητῶν ἡ Φάλαγξ, κ' ὄλοι ἔβαλαν κορῶνα
 Καὶ ἐρέμασαν παλάσκα καὶ σπαθᾶκι εἰς τὴν μέσην,
 Καὶ φρουροῦνε τὴν Πατρίδα ὅπως εἰς αὐτοὺς ἀρέσει,
 Καὶ ἐπήρανε καψούλια καὶ μπαροῦτι καὶ φουτέκια,
 Καὶ ἐμάθανε νὰ πιάνουν εἰς τὸ χέρι τὰ τουφέκια.

Ἐπειδὴ κοντὰ εἰς ὄλας τὰς μεγάλας ἐξοπλίσεις
 Ἄρχινίσαν νὰ μαθαίνουν τὰς πολεμικὰς κινήσεις
 Εἰς τὰς Στήλας καὶ ἀπάνω εἰς τὸ Ἀστεροσκοπεῖον
 Καὶ αὐτοὶ ἀκόμ' οἱ νέοι μαθηταὶ τῶν Γυμνασίων,
 Κ' οἱ Ἀνατολίταις ὄλοι μὲ τὸ Τούρκικο τὸ φέσι,
 Κ' εἰς ὀλίγον θὰ κρεμάσουν καὶ αὐτοὶ σπαθὶ ἴς τὴ μέσην.

Δι' αὐτὰ καὶ τῆς Μεγάλης καὶ τρανῆς Ἰδέας χάριν
 Ἄπεράσισαν θυσίαν νὰ προσφέρουν εἰς τὸν Ἄρην
 Κ' ἡ γενναῖαις ἑλληνίδες καὶ τὸ ἔθνος νὰ συνδράμουν,
 Καὶ γιὰ τοῦτο ἐσκεφθῆκαν μίαν Φάλαγγα νὰ κάμουν,
 Γιὰ νὰ δειξοῦν εἰς τὸν κόσμον πῶς γεννᾶ ἀκόμη τώρα
 Ἄνδρειωμένας Βουβουλίναις ἡ ἑλληνικὴ ἡ χώρα.

Ο ΜΥΣΤΙΚΟΣ ΔΕΙΠΝΟΣ.

ΕΛΛΑΣ.

Ὅποιος ἀπὸ σᾶς, παιδιὰ μου, εἰς ἐτοῦτο τὸ κομμάτι
 Τοῦ φωμιοῦ τὸ χέρ' ἀπλώσῃ,
 Προφητεύω πῶς ἐκεῖνος χωρὶς ἄλλο μὲ ἀπάτῃ
 Ὅσους ἐχθροὺς θὰ μὲ προδώσῃ.
 Λοιπὸν ὅποιος ἀπ' τοὺς ἐξῆ θέλει τάφον νὰ μοῦ σκάψῃ
 Τὸ κομμάτ' αὐτὸ ἄς πάρῃ καὶ μὲ μία ἄς τὸ χάψῃ.

ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Κάθε ἄλλο πρᾶγμα κάνω, ὦ πατρίδα μου φιλότατη,
 Μὰ ποτέ δὲν θὰ ἀνθέξῃ
 Εἰς ἐτοῦτο ἡ ψυχὴ μου... Λοιπὸν δόσε τὸ κομμάτι
 Σ' ἓναν ἄλλον ἀπ' τοὺς ἐξῆ.
 Ποιός; ἐγὼ ὁ Κουμουνδούρος νὰ γενῶ ποτέ προδότης,
 Ὅπως ὁ Ἰσκαριώτης;

ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ.

Σ' ἐμασκάρεψα ἔς τὸν κόσμον καὶ πολλοὺς φτωχοὺς ἀνθρώπους
 Ἐγὼ γδύσει μὲ ψευτιάς,
 Μὲ τὸν πλοῦτον τοῦ Λαυρίου, καὶ μὲ χίλιους ἄλλους τρόπους,
 Καὶ πολλαῖς βαγαποντιαῖς.
 Σ' ἀνοιξα πληγαῖς ἔς τὸ στήθος καὶ μεγάλαις καὶ πολλαῖς,
 Μὰ ποτέ μου δὲν θὰ κάμω καὶ ἐκεῖνο ὅπου λές.

ΖΑΗΜΗΣ.

Σὲ γελῶ καὶ σὲ ἐμπαίζω μὲ τὸν ἰσουητικόν μου
 Καὶ πολὺ κρυφόν μου δόλον,
 Κ' ἐγὼ μόνος μὲ ἐκεῖνο τὸ γνωστὸν πρωτόκολλόν μου
 Σ' ἐπαίξα ἔς τὸν κόσμον ὅλον.
 Μὰ ποτέ σου μὴ πιστεύσῃς πῶς ἐγὼ θὰ σὲ προδώσω...
 Ποιός; ἐγὼ ὁ νομιμόφρων;... μπᾶ! μπᾶ! μπᾶ! ποῦ νὰ μὴ σώσω!

ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

Ἄν ἀνέβηκα ὡς τώρα μιὰ φορὰ ἔς τὴν Ἐξουσία,
 Μὰ ποτέ σου μὴν πιστεύῃς
 Πῶς ἐγὼ θὰ κάμω τούτη τὴν μεγάλη προδοσία,
 Ὅπου τώρα προφητεύεις.

ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Κι' ἀπ' ἐμὲ τὸν Δεληγιάννη μὴν προσμένῃς τέτοια πρᾶξι...
 Ἐγὼ τέτοια δὲν τὰ κάνω... μπᾶ! μπᾶ! μπᾶ! Θεὸς φυλάξοι!

ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ.

Ἐγὼ χέρι εἰς ἐτοῦτο τὸ κομμάτι θὰ ἀπλώσω
 Καὶ μὲ γέλοια θὰ τὸ χάψω,
 Ἐπειδὴ ἐγὼ καὶ μόνον ὁ Τζουμπὲς θὰ σὲ προδώσω,
 Καὶ τὸν τάφον σου θὰ σκάψω,
 Καὶ μὲ χίλια δυὰ φαρμάκια καὶ χολαῖς θὰ σὲ ποτίσω,
 Κ' εἰς τὴν οἰκουμένην ὅλην θὲ νὰ σὲ ἐξευτελίσω.